

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 434/22
9.9.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Џелетовић Цуцић и Весне Карацић Ристић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА ЈМБГ ... из ..., ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Драган Јаковљевић адвокат из Београда, ул. Железничка 41/23 против туженог ББ ЈМБГ ..., непознатог пребивалишта чији је привремени заступник Луковић Горан, адвокат из Београда, ул. Видоковачки венац бр. 12/2/1, ради развода брака, одлучујући о жалби туженог не пресуду Првог основног суда у Београду П2 1552/20 од 17.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 1552/20 од 17.06.2022. године, у ставу другом, трећем и четвртом изреке.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу првом изреке је разведен брак закључен дана 24.04.2004. године у Београду, уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ..., ... под текућим бројем ... за годину између тужиље АА рођене ..., рођене године у ..., ... од оца ... и мајке ... и туженог ББ рођеног ... године у ... од оца ... и мајке ... на основу одредбе члана 41 Породичног Закона Републике Србије. Ставом другим малолетна деца парничних странака, малолетна ВВ рођена ... године у ... и малолетни ББ рођен године у ... се поверавају на негу, старање и васпитање мајци АА која ће родитељско право вршити самостално. Ставом трећим је одређено одржавање личних односа малолетне ВВ и малолетног ГГ са оцем ББ и то по следећем моделу, сваки други викенд од петка у 16,00 часова до недеље у 20,00 часова, сваки други верски и државни празник, на дан очеве крсне славе и половина летњег и зимског распуста. Ставом четвртим је обавезан тужени ББ да на име доприноса за издржавање малолетне ВВ и малолетног ГГ плаћа месечно износ од по 150,00 евра,

укупно 300,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате уплатом на текући рачун законске заступнице малолетне деце мајке АА почев од 17.06.2022. године као дана пресуђења па убудуће док за то буду испуњени законски услови или док се ова одлука не измени и то сваког првог до петог у месецу за текући месец. У ставу петом изреке је наведено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против ове пресуде благовремено је жалбу изјавио тужени из чије садржине произилази да је побија у ставу другом, трећем и четвртом изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде сходно овлашћењима из члана 386 Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), а у вези члана 202-207 Породичног Закона Републике Србије, Апелациони суд је нашао да жалба туженог није основана.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су дана 24.04.2004. године закључили брак, с тим да су се у међувремену и брачни и лични односи трајно и битно пореметили са којих разлога је тужила поднела тужбу против туженог и предложила да се разведе брак странака, те да се заједничка деца, малолетна ВВ и малолетни ГГ повере мајци на самостално вршење родитељског права а да се отац обавезе да доприноси њиховом издржавању. Из стручног налаза и мишљења ГЦСР-Одељење Земун од 22.3.2022. године произлази да, имајући у виду календарски узраст мал. Тее која је изразила жељу да остане да живи са мајком а да оца повремено виђа те да мајка на адекватан начин брине о мал. деци и да на правилан начин препознаје и задовољава све развојне потребе деце, ово одељење потпуно остаје при раније достављеном мишљењу у делу који се односи на вршење родитељског права, сматрајући га целисходним, док би модел виђања био промењен тако да се мал. деца повере мајци АА на самостално вршење родитељског права а да се контакти мал. деце са оцем ББ одвијају по следећем моделу: сваког другог викенда, сваког другог верског и државног празника, на дан очеве крсне славе, као и половина летњег и зимског распуста. Заједница живота између тужиле и туженог ББ престала у марту 2014. године када је тужени био презадужен и изгубио посао а његови родитељи су га избацили из стана те је она отишла да живи са децом као подстанар . Са туженим је повремено у контакту . Од прекида заједнице живота супружника деца живе са њом и то у стану површине 47м2 који је као избеглица добила у закуп од државе а након развода брака ће имати право на откуп тог стана с тим да ће то бити износ од око 100,00 евра месечно наредних 20 година, а до тада може само као купац да користи стан. Рачуни за стан и то инфостан су јој месечно 11.000,00 динара, струја 5.000,00 или 6.000,00 динара, СББ 3.500,00 динара, мобилни телефон око 2.500,00 динара и нема непокретности у свом власништву. Има аутомобил "Opel Astra" 2006. годиште за чију регистрацију плаћа 30.000,00 динара а за гориво просечно издваја око 10.000,00 динара месечно. Од 2017. године је запослена у Агенцији "... " и нето зарада на коју је пријављена око 8.000,00 динара а на руке добија у готовом новцу проценат од продаје непокретности и месечно укупно остварује приход од око 400,00 евра. Није кредитно оптерећена и нема обавезу

издржавања других лица. Што се тиче малолетне ВВ она има 16,5 година, њене књиге су коштале око 14.000,00 динара, свеске, школски прибор и ранац око 10.000,00 динара, иде на приватне часове из физике и хемије једном недељно, час кошта 1.500,00 динара а за одећу и обућу месечно за њу издваја око 5.000,00-6.000,00 динара, задружење и изласке око 2.000,00 динара месечно а за прославу њеног рођендана и за рођендане на које она одлази је годишњи издатак око 200,00 евра. Рачун за њен мобилни је 2.500,00 динара. Малолетни ГГ има 15 година, његове књиге су коштале 11.000,00 динара, свеске, школски прибор и ранац око 10.000,00 динара, он тренира фудбал и плаћа месечну чланарину 4.000,00 динара а опрема за фудбал кошта годишње око 150,00 евра. Малолетни ГГ је био на рекреативној настави која је коштала 25.000,00 динара, издатак за његов мобилни је месечно 1.000,00 динара а за прославу његовог рођендана и рођендана на које одлази је годишњи издатак око 200,00 евра. Његова одећа и обућа месечно кошта око 5.000,00-6.000,00 динара а припреме за упис у средњу школу малолетног ГГ су коштале око 150,00 евра. Са децом је прошле године била на летовању и за њих троје то је био издатак од 800,00 евра, на зимовању су били претпрошле године и то код пријатеља и то их је коштало око 500,00 евра. За храну за породицу месечно издваја око 300,00 евра а трошкове подмирује на основу зараде и то тако што се задужује. Од зараде коју има 8.000,00 динара извршитељи узимају 5.000,00 динара у наредних 10 година а то су све дугови које има због фирми које је тужени отварао на њено име. Постоје дугови од око 800.000,00 динара који су настали током заједнице живота са туженим а постоји и дуг око 100.000,00 динара за инфостан. Од подношења тужбе у поступку а и од прекида заједнице живота тужени није учествовао у издржавању малолетне деце осим што је два месеца уназад послао путем поште на њено име износ од 3.000,00 динара за децу а сину је за матуру купио одело. Иначе је тужени по занимању кувар.

Имајући у виду напред изненто, првостепени суд је нашао да су испуњени услови за развод брака сходно одредбама члана 16, 41, и 210 став 1 Породичног закона, због озбиљне и трајне поремећености брачних односа с тим да је имао у виду да је заједница живота парничних странака престала још 2014. године. Одлука о поверавању малолетне деце је донета на основу налаза и мишљења Центра за социјални рад у Београду Одељење Земун од 05.03.2021. и 22.03.2022. године и у складу са одредбом члана 6 став 1, 77 став 3 и 266 став 1 Породичног Закона Републике Србије а у вези одредби члана 2, 3 и 9 Конвенције о правима детета с тим да се имало у виду који је најбољи интерес малолетне деце с обзиром на њихов пол, узраст, емоционалне и развојне потребе. Одлука о одржавању личних односа малолетне деце са оцем ББ је такође донета у складу са налазом и мишљењем Центра за социјални рад у Београду, Одељење Земун од 22.03.2022. године имајући у виду најбољи интерес малолетне деце с обзиром на њихов узраст, емоционалне и развојне потребе узимајући у обзир и малолетне ВВ а на основу одредби члана 6 став 1, 61 и 266 Породичног Закона Републике Србије у вези одредби члана 2, 3 и 9 Конвенције о правима детета. С обзиром да отац деце овде тужени не живи у Београду то и није одређен модел односно виђање малолетне деце са њим у току радне недеље.

Одлуку о висини доприноса који тужени треба да плаћа на име издржавања малолетне деце суд је донео имајући у виду узраст малолетне деце, потребе које обухватају трошкове становања и исхране, хигијене, одеће и обуће, школовања, спортских активности, приватних часова, рекреативне наставе, мобилног телефона и

реалан пораст њихових потреба, услове у којима се те потребе реализују те је нашао да су потребе малолетне деце и то за ВВ која има 16,5 година као и за ГГ који има 15 година износ од 36.000,00 динара по детету. Одлука о доприносу у издржавању донета је применом одредбе члана 6 став 1, 154 став 1, 160, 161, 162 и 266 став 1 Породичног Закона Републике Србије као и одредби чланова 2, 3 и 27 Конвенције о правима детета. Одлука о трошковима поступка донета је применом одредбе члана 207 Породичног Закона Републике Србије.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања које се ни жалбеним наводима туженог не доводи у сумњу, правилно је првостепени суд на спорни однос парничних странака применио материјално право и за своју одлуку у погледу начина одржавања контакта као и досуђеног износа на име издржавања дао довољне и јасне аргументе које прихвата и овај суд.

Наиме чланом 160 Породичног Закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребне повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања и имовине, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Што се тиче могућности дужника издржавања то све зависи од његових прихода, могућности стицања зараде и имовине и других околности од значаја за одређивање издржавања с тим да је у конкретном случају суд имао у виду минималну суму издржавања која представља суму која се надокнађује за храненике односно за лица на породичном смештају који се периодично утврђују од стране министарства надлежног за породичну заштиту у складу са законом а посебно имајући у виду да није постојала могућност да се утврди колико су приходи туженог. Дакле примењујући наведену законску одредбу и по налажењу Апелационог суда, висина издржавања правилно су одређени према критеријумима за одређивање издржавања прописаних одредбом члана 160-162 Породичног Закона.

Стога су неосновани наводи жалбе туженог да је првостепени суд пропустио да правилно утврди чињенично стање те самим тим и правилно примени материјално право досуђујући непримерено висок износ доприноса туженог на име издржавања малолетне деце с тим да је првостепени суд водио рачуна о потребама малолетне деце и могућности родитеља са којима деца живе па је нашао да ће износ којим је одређено издржавање бити довољан да уз допринос мајке задовољи потребе малолетне деце.

Такође тужилца и тужени су радно способни и у могућности да додатним радом обезбеде довољно средстава за издржавање деце те искористе све своје потенцијале како би обезбедили средства за издржавање и остварили приходе којима се у разумној мери подмирују потребе деце.

Неоснован је навод жалбе туженог који се односи на модел виђања малолетне деце и оца а посебно навод жалбе да се ради о делу пресуде који у овом моменту није могуће извршити с обзиром да се и не зна где се тужени налази, чим му је постављен привремени заступник те да је требало одредити модел виђања с тим да се исти примењује од дана када се буде отац појавио, ово с обзиром да сам модел виђања представља право туженог да као родитељ виђа своју децу а не и његову обавезу а у сваком случају Центар за социјални рад је дао мишљење да је у интересу малолетне

деце да виђају оца а деца и повремено виђају оца па се у сваком случају ради се о праву родитеља који не врши родитељско право да децу виђа на предложени начин , а не представља његову обавезу, за разлику од обавезе доприноса за издржавање где су правилно процењене потребе малолетне деце с тим да је суд имао у виду приходе које остварује мајка а с обзиром да тужени није доступан ,али је здрав и способан за рад и ради као кувар , те је и слао неколико пута одређене износе то је суд правилно и одредио суму издржавања односно доприноса имајући у виду минималну суму издржавања која представља суму као накнаду за храњенике односно лица на породичном смештају а све у најбољем интересу малолетне деце, те су у том смислу и неосновани наводи жалбе туженог да је непотпуно утврђено чињенично стање те да се и није могла донети одлука о висини издржавања која представља примарну обавезу туженог.

Како се ни осталим наводима жалбе не доводи у сумњу правилност ожалбене пресуде то је применом одредбе члана 390 и члана 401 Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић